

පළමුවන කියැවීම

ඉසයියස් දිවැස්ප්‍රසාදි තුමන්ගේ පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“දෙවිඳුණේ වඩින කල බිහිරන්ගේ තත් ඇරෙන්නේ ය. ගොළු අය ප්‍රීතියෙන් ගී ගයන්නේ ය.”

බියසුලු සිත් ඇත්තන්ට මෙසේ කියන්න. “භය නොවී දිරි ගන්න. දෙවිඳුණේ ඔබ මුදන පිණිසත්, ඔබේ සතුරන්ගෙන් පළිගන්න පිණිසත් වඩින සේක.” අන්ධයන්ගේ ඇස් පැහැදෙන්නේ ය. බිහිරන්ගේ තත් ඇරෙන්නේ ය. කොර අය මුවන් මෙන් දුටු පනින්නේ ය. ගොළු අය ප්‍රීතියෙන් ගී ගයන්නේ ය. තාත්තාරයෙන් ජලධාරා ගලා එන්නේ ය. මරුකතරෙත් ඇළ දෙළවල් බිඳී එන්නේ ය. මිරිඟුව ජල පොකුණක් වෙයි. වියළි බිම උල්පත් වලින් පිරෙයි. සිවළන් ලැගුම් ගත් පාළු පෙදෙස්වල බට පඳුරු හා පත් ගස් හට ගන්නේ ය.”

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූතිය වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 146:7-10

පිළිතුරු: මාගේ සිත සම්පූර්ණව ප්‍රශංසා කරන්න.

ගීය: සම්ඳුණේ සද්‍යතල්ම විශ්වාසීව සිටින සේක. එතුමාණේ පීඩා විඳින්නන්ට යුක්තිය ඉටු කර දෙන සේක. සාහිති වුවන්ට ආහාර දෙන සේක.

එතුමාණේ සිරකරුවන් මුදන සේක. අන්ධයන්ගේ ඇස් පහදන සේක. වැටී ගියවුන් නඟා සිටුවන සේක. සම්ඳුණේ දම්වුන්ට ප්‍රේම කරන සේක. විදේශීන් ආරක්‍ෂා කරන සේක. අනාථයන්ට හා වැන්දඹුවන්ට උපකාර කරන සේක.

එහෙත්, දුදනාගේ යෝජනා සුන් කරන සේක. සම්ඳුණේ සදහට ම රජකම් කරන සේක. එම්බා සියොන් නගරය! ඔබේ සම්ඳුණේ සියලු පරම්පරා දක්වා රජකම් කරන සේක. සම්පූර්ණව ප්‍රශංසා වේවා!

දෙවන කියැවීම

ජාකොබ් 2:1-5

ශුද්ධ වූ ජාකොබ් තුමාගේ හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

“දේව රාජ්‍යයේ උරුමක්කාරයන් වන පිණිස උන් වහන්සේ දිළිඳුන් තෝරා ගත් සේක.”

මාගේ සහෝදරයෙනි, ඔබ තේජශ්‍රියෙන් වැජඹෙන, අපගේ ස්වාමීන් වන ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අදහන නිසා, මිනිසුන්ගේ තරාතිරම බැලීමෙන් වැළකෙන්න. රන් මුද්‍රා පැළඳ, ඉස්තරම් වස්ත්‍ර ඇඳගත් කෙනෙක් ද වැරහැලි ඇඳගත් දිළින්නෙක් ද ඔබගේ ධර්ම ශාලාවට පැමිණියෝ යයි සිතමු. ඔබ ඉස්තරම් වස්ත්‍ර ඇඳගත් අයට විශේෂ සැලකිලි දක්වා, “තරුණාකර මෙහි අසුන් ගන්න.” කියා ද, දිළින්නන්ට “උඹ ඔහන

හිටපත්” තැත්තම “මාගේ පා පුටුව ළඟ බිම හිඳගන්නැ”යි කියා ද කීවොත් ඔබ පැත්ත අදින, අයුතු මිම්මෙන් මනින, තරාතිරම බලන අය නොවෙන්නහු ද? මාගේ ප්‍රේමවන්ත සහෝදරයෙහි, සවන් දෙන්න, ඇදහිල්ලෙහි ධනවතුන් වන පිණිසත්, දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රේම කරන්නන් හට පොරොන්දු වූ රාජ්‍යයේ උරුමක්කාරයන් වන පිණිසත්, උන් වහන්සේ ලෝකයේ දිළිඳුන් තෝරා ගත්තේ තුමන්නිසා ද?

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

සාමූහිකාරය

ප්‍රවාමී 1:14,12

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

සම්ඳුණෙහි, තථා කළ මැනව. ඔබ වහන්සේගේ මෙහෙතරුවා සවන් දී සිටී.

සද්‍යතන ජීවිතයේ වචන ඇත්තේ ඔබ වහන්සේ වෙතය.

ආලේඛයා!

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

මාක් 7:31-37

සුවිශේෂත මාත් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

“ ජේසුස් වහන්සේ බිහිරන්ට ඇසීම ද ගොළුවන්ට බිණීම ද පවා සලසා දෙන සේක.”

යළිත් උන් වහන්සේ තීර් පෙදෙසින් පිටත් ව, සීඳ්‍යනය මැදින් ගොස්, දෙකපොලිස පෙදෙස පසු කොට ගලීල මුහුද ළඟට පැමිණි සේක. එකල සෙනඟ වික්කල් බිහිරෙකු උන් වහන්සේ වෙත ගෙනවුත් ඔහු පිට අත තබන ලෙස උන් වහන්සේගෙන් උදක්ම ඉල්ලූ හ. උන් වහන්සේ ඔහු සමූහයා තෙරෙන් වෙන් කොට ඉවතට ගෙන ගොස්, ඔහුගේ කන්වල උන් වහන්සේගේ ඇහිලි බහා, තමන් කෙළ වලින් ඔහුගේ දිව ස්පර්ශ කළ සේක. ඉන්පසු ස්වර්ගය දෙස බලා, සුසුම් ලා, “එජ්ජාතා”යි ඔහුට වදළ සේක. එහි අර්ථය, ‘ඇරේවා’ යනු යි. එවිට ඔහුගේ කන් ඇරී, දිවේ බැඳුම ලිහී, ඔහු පැහැදිලි ලෙස කතා කෙළේ ය. ඒ බව කිසිවෙකුට නොකියන්න උන් වහන්සේ ඔවුන්ට අණ දුන් සේක. එහෙත්, උන්වහන්සේ එය යම් පමණ තහනම් කළ සේක් ද, ඔවුහු එපමණටත් වඩා එය පතළ කළහ. එය ඇසුවෝ අතිශයින් මවිත ව, “උන් වහන්සේ හැම දෙය ම යස ලෙස කරන සේක: බිහිරන්ට ඇසීම ද ගොළුවන්ට බිණීම ද පවා සලසා දෙන සේකැ”යි කී හ.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

ත්‍රිස්තූති ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.